

at der spares betydelige Beløb i Arbejdsløshedsunderstøttelse til disse (omkring 2 Mill. Kr. aarlig), naar de for de paa-gældende færdige Fabrikata gældende Indførselsafgifter forhøjes med 10 til 15 pCt.; og ved den forøgede Beskæftigelse, der vil være en Stigning fra ca. 71 til 100 pCt., vil Generalomkostningerne nedgaa med 7 pCt.“

Subsidiært anbefalede Mindretallet, der „for fremdeles at hjælpe til Tilvejebringelse af et Forslag, der kan bidrage til at skabe Arbejdsmuligheder, har medvirket til at faa saadanne Bestemmelser fjernet af Lovforslaget, som hidtil har hindret Tilslutningen fra det konservative Folkepartis Medlemmer“, Flertallets Forslag.

Det af Mindretallet stillede Ændringsforslag gik ud paa at affatte Lovforslaget i 2 Paragraffer, af hvilke den første var saalydende: „Naar en Enkeltvirksomhed, omfattende en Landsindustri, eller en Organisation for flere Virksomheder, der dog mindst skal omfatte 75 pCt. af en Landsindustri — beregnet i Henhold til beskæftigede Arbejdere den 1. Februar 1926 i paa-gældende Industri —, paa forbindende Maade overfor Finansministeren angiver at kunne beskæftige 10, respektive 20, 30 pCt. eller flere Arbejdere, end der beskæftigedes af den paa-gældende Virksomhed eller Organisation den 1. Februar 1926, kan der for Opnaaelsen af en saadan Merbeskæftigelse af Finansministeren med Tilslutning af et i Henhold til Grundlovens § 45 valgt 15 Mands Udvalg fastsættes en Forhøjelse af de for de tilsvarende færdige Fabrikata, som Virksomhederne producerer, gældende Indførselsafgifter, dog ikke ud over 31. December 1927.

Kan Virksomhederne ikke opretholde den af dem paa-tagne Merbeskæftigelse i hele Perioden til Udgangen af 1927, kan Finansministeren med Tilslutning af det ovennævnte Udvalg, om ikke Forholdene maatte tale derimod, nedsætte Tillægssatsen, eventuelt helt lade den bortfalde, fra det Tidspunkt, da det konstateres, at Forpligtelsen til Merbeskæftigelsen ikke er opfyldt.

Kontrollen med Hensyn til de pr. 1. Februar d. A. beskæftigede Arbejdere og det merbeskæftigede Arbejderantal sker ved Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringens Foranstaltning, og er Direktørens Attest afgørende Bevis for Finansministeren.

Udgifterne ved Kontrollen udredes af Kontorholdsudgifterne til Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen.“

Den anden Paragraf lød saaledes: „I Tilfælde, hvor Import, der bidrager til Arbejdsløshedens Forøgelse, hovedsagelig kommer fra Lande, der gennem Toldforanstaltninger vanskeliggør danske Eksportvilkaar, kan Finansministeren